

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (десети състав)

20 март 2014 година *

„Преюдициално запитване — Шеста директива ДДС — Случаи на освобождаване — Сделки по продажба на ценни книжа, водещи до прехвърляне на собственост върху недвижимо имущество — Облагане с косвен данък, различен от ДДС — Членове 49 ДФЕС и 63 ДФЕС — Изцяло вътрешно положение“

По дело C-139/12

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Tribunal Supremo (Испания) с акт от 9 февруари 2012 г., постъпил в Съда на 19 март 2012 г., в рамките на производство по дело

Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

срещу

Generalidad de Cataluña,

СЪДЪТ (десети състав),

състоящ се от: E. Juhász, председател на състав, A. Rosas (докладчик) и C. Vajda, съдии,

генерален адвокат: M. Wathelet,

секретар: V. Tourrès, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 юни 2013 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, от C. Gómez Barrero, J. Buendía Sierra и E. Zamarriego Santiago, abogados,
- за Generalidad de Cataluña, от N. París, в качеството на представител,
- за испанското правителство, от N. Díaz Abad, в качеството на представител,
- за финландското правителство, от J. Heliskoski, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от L. Lozano Palacios, в качеството на представител,

* Език на производството: испански.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 13, част Б, буква г), точка 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), изменена с Директива 91/680/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г. (ОВ L 376, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 110, наричана по-нататък „Шеста директива“), и на членове 49 ДФЕС и 63 ДФЕС.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona (наричана по-нататък „Caixa“) и Generalidad de Cataluña по повод на искане за възстановяване на данък върху прехвърлянето на имущество и удостоверителните документи (наричан по-нататък „данъкът върху прехвърлянето на имущество“).

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Член 5 от дял V, озаглавен „Облагаеми сделки“, на Шеста директива предвижда:
„1. „Доставка на стоки“ означава прехвърлянето на правото за разпореждане с материална вещь като собственик.
[...]
3. Държавите членки могат да считат за материална вещь и следното:
[...]
в) дружествени дялове или акции, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост или владение върху недвижим имот или част от него“. [неофициален превод]
- 4 Член 13, озаглавен „Освобождавания на територията на страната“, от дял X, озаглавен „Освобождавания“, на Шеста директива се състои от част А („Освобождавания за някои дейности от обществен интерес“), част Б („Други освобождавания“) и част В („Право на избор“).
- 5 Съгласно член 13, част Б от посочената директива:
„Без да се засягат други общностни разпоредби, държавите членки при условия, които те определят, за да осигурят правилно и ясно прилагане на правилата за освобождаване, предвидени по-долу, и да предотвратят всяка възможна данъчна измама, избягване на данъци или злоупотреба, освобождават от данък върху добавената стойност:
[...]

г) следните сделки:

[...]

5. сделките, включително договаряне, с изключение на управление и отговорно пазене, с акции и дялове на дружества или сдружения, необезпечени облигации и други ценни книжа с изключение на:

- ценни книжа, установяващи права върху стоки;
- правата или ценните книжа, посочени в член 5, параграф 3;

[...]

ж) доставката на сгради или части от сгради, както и на прилежащата земя, с изключение на случаите, посочени в член 4, параграф 3, буква а);

з) доставката на незастроена земя с изключение на земята за строеж, посочена в член 4, параграф 3, буква б)“. [неофициален превод]

6 В член 4, параграф 3, букви а) и б) от същата директива са посочени съответно „доставка на сгради или части от сгради и прилежащата им земя, когато тя е извършена преди първото обитаване“ и „доставка на земя за строеж“ [неофициален превод].

7 Член 13, част В от Шеста директива гласи:

„Държавите членки могат да дават на данъкоплатците право на избор по отношение на данъчното облагане в случаите на:

[...]

б) сделките, посочени в част Б, букви г), ж) и з).

Държавите членки могат да ограничат обхвата на това право на избор“. [неофициален превод]

8 Член 28, параграф 3 от тази директива предвижда:

„По време на преходния период, посочен в параграф 4, държавите членки могат:

[...]

б) да продължат да освобождават сделките, изброени в приложение Е, при условията, действащи в съответната държава членка;

[...]“. [неофициален превод]

9 В точка 16 от приложение Е към същата директива, озаглавено „Сделки, посочени в член 28, параграф 3, буква б)“, се посочва „[Д]оставката на сградите и земята, посочени в член 4, параграф 3“ [неофициален превод].

10 Член 33, параграф 1 от същата директива предвижда:

„При спазване на останалите общностни разпоредби, и в частност действащите общностни разпоредби относно общите условия и ред на притежаване, движение, наблюдение и контрол на продукти, върху които се начислява акциз, директивата не възпрепятства държавите членки да запазват или въвеждат данъци върху застрахователните договори, данъци върху залаганията и хазарта, акцизи, гербови такси и — по-общо — всякакви данъци, налози или такси, които не могат да бъдат охарактеризирани като данъци върху оборота, при условие обаче, че тези данъци, налози или такси не пораждаат в търговията между държави членки формалности при преминаването на границите“.

Испанското право

Правна уредба относно данъка върху добавената стойност

11 Член 8 от Закон 30/1985 за данъка върху добавената стойност (Ley 30/1985 del Impuesto sobre el Valor Añadido) от 2 август 1985 г. (BOE № 190 от 9 август 1985 г., стр. 25214) предвижда:

„Освобождават се от данък върху добавената стойност [наричан по-нататък „ДДС“]:

[...]

18. Следните финансови сделки, независимо от какъв субект или образувание са извършени:

[...]

g) услугите и сделките, с изключение на управление и отговорно пазене, с акции и дялове на дружества, облигации и други ценни книжа, непосочени в предходните алинеи на точка 18, освен:

a. ценни книжа, установяващи права върху стоки;

b. ценни книжа, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост, на ползване или на изключително плодopolзване върху недвижим имот.

[...]“.

12 Член 13, параграф 1, точка 18, буква к) от Кралски указ 2028/1985 за приемане на Правилника за данъка върху добавената стойност (Real Decreto 2028/1985 por el que se aprueba el Reglamento del Impuesto sobre el Valor Añadido) от 30 октомври 1985 г. (BOE № 261 от 31 октомври 1985 г., стр. 34469) възпроизвежда цитирания по-горе текст на член 8 от Закон 30/1985 и добавя следната разпоредба:

„Към тази категория не спадат акциите или дяловете на дружества или други образувания.

[...]“.

13 Съдържанието на член 20, параграф 1, точка 18, буква к) от Закон 37/1992 за данъка върху добавената стойност (Ley 37/1992 del Impuesto sobre el Valor Añadido) от 28 декември 1992 г. (BOE № 312 от 29 декември 1992 г., стр. 44247) е идентично с това на цитирания по-горе текст на Кралски указ 2028/1985.

Правна уредба относно пазара на ценни книжа

14 Член 108 от Закон 24/1988 за пазара на ценни книжа (Ley 24/1988 del Mercado de Valores) от 28 юли 1988 г. (BOE № 181 от 29 юли 1988 г., стр. 23405), изменен със Закон 18/1991 за данъка върху доходите на физическите лица (Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas) от 6 юни 1991 г. (BOE № 136 от 7 юни 1991 г., стр. 18665, наричан по-нататък „Законът за пазара на ценни книжа“), предвижда:

„1. Прехвърлянето на ценни книжа, независимо дали са допуснати до търговия на официален вторичен пазар, се освобождава от данък върху прехвърлянето на имущество и удостоверителните документи и от [ДДС].

2. По дерогация от разпоредбите на параграф 1 с данък върху прехвърлянето на имущество и удостоверителните документи се облагат като „възмездно прехвърляне на имущество“:

1. Прехвърлянето на вторичния пазар, както и придобиването на първичния пазар, в резултат на упражняване на права на преференциално записване и на право на превръщане на облигации в акции, на ценни книжа, които материализират права върху дялове от капитала или имуществото на дружества, фондове, сдружения или други образувания, поне 50 % от активите на които представляват намиращи се на територията на страната недвижими имоти, при условие че вследствие на прехвърлянето или придобиването приобретателят получава пълно право на собственост върху това имущество или най-малкото се оказва в положение, което му позволява да упражнява контрол върху тези образувания.

При търговските дружества се приема, че такъв контрол е придобит, когато се притежават пряко или непряко над 50 % от дружествения капитал.

При изчисляването на 50-те процента от актива, представляващи недвижими имоти, не се вземат предвид недвижимите имоти — с изключение на парцелите и парцелите за застрояване — които са част от текущите активи на дружества с единствен предмет на дейност строителство и строително предприемачество.

2. Прехвърлянето на акции или участия, получени срещу апорт на недвижими имоти с оглед на учредяването на дружество или увеличаването на капитала му, при условие че между датата на апорта и тази на прехвърлянето не е изтекла една година.

В посочените по-горе случаи се прилага ставката, приложима за възмездното прехвърляне на недвижими имоти, като за основа служи стойността на съответните имоти, изчислена съгласно действащите разпоредби относно данъка върху прехвърлянето на имущество и удостоверителните документи“.

Правна уредба относно данъка върху прехвърлянето на имущество

15 Член 7, параграф 5 от кодифицирания текста на Закона за данъка върху прехвърлянето на имущество и удостоверителните документи (Ley del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados), одобрен с Кралски законодателен декрет 3050/1980 от 30 декември 1980 г. (BOE № 29 от 3 февруари 1981 г., стр. 2442), изменен със Закон 29/1991 за привеждане на някои данъчни понятия в съответствие с директивите и регламентите на

Европейските общности (Ley 29/1991 de adecuación de determinados conceptos impositivos a las Directivas y Reglamentos de las Comunidades Europeas) от 16 декември 1991 г. (BOE № 301 от 17 декември 1991 г., стр. 40533), гласи:

„Изброените по-горе сделки не се обхващат от понятието „възмездно прехвърляне на имущество“, уредено в този дял, когато са извършени от предприятия или самостоятелно заети лица в рамките на тяхната дейност и във всички случаи — когато представляват доставки на стоки или услуги, които се облагат с [ДДС]. От това понятие се обхващат обаче доставките или наемите на недвижими имоти, когато са освободени от [ДДС], както и доставките на тези имоти като част от прехвърлянето на цялото имущество на предприятие, когато прехвърлянето е освободено от [ДДС]“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 16 Видно от акта за преюдициално запитване, през юни 1991 г. Саixa което притежава 3,26 % от дружествения капитал на Inmobiliara Colonial SA (наричано по-нататък „Inmobiliara Colonial“), решава да увеличи дяловото си участие в това дружество и за целта започва преговори с оглед придобиването на дела на Banco Central SA в това дружество, чиито активи се състоят основно от недвижимо имущество. В резултат на тези преговори през февруари 1992 г. Саixa придобива дела на Banco Central в Inmobiliara Colonial в размер на 63,85 % от дружествения капитал. Така дяловото участие на Саixa в последното дружество надхвърля 65 %. След това Саixa отправя публично предложение за изкупуването на акции за оставащата част от капитала на Inmobiliara Colonial и с придобиването на такива акции става собственик на 96,85 % от капитала на това дружество.
- 17 Тъй като е придобило повече от 50 % от капитала на разглежданото дружество за недвижими имоти, през март 1992 г. Саixa извършва самоначисляване на данъка върху прехвърлянето на имущество при ставка от 6 % съгласно член 108 от Закона за пазара на ценни книжа. То декларира облагаема основа в размер на 16 256 808 232 ESP [испански песети] и дължим данък в размер на 975 408 494 ESP.
- 18 През февруари 1993 г. обаче Саixa иска от Delegación Territorial de Barcelona del Departamento de Economía y Finanzas de la Generalidad de Cataluña (Териториално поделение за Барселона на Министерството на икономиката и финансите на Каталуня) възстановяване на недължимо платени суми в размер на 975 408 454 ESP, заедно със съответните лихви, по съображения че член 108 от Закона за пазара на ценни книжа противоречи на разпоредбите на правото на Съюза, и по-специално на тези на Шеста директива, и че във всички случаи този член не е приложим към извършеното придобиване на ценни книжа, тъй като то не прикрива продажба на недвижими имоти.
- 19 След като не получава изричен отговор в законоустановения срок, Саixa подава по административен ред жалба срещу мълчаливия отказ за възстановяване на сумите. Жалбата е отхвърлена с решение от 30 януари 1998 г. на Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña, потвърдено с решение на Tribunal Económico-Administrativo Central от 14 май 1999 г.
- 20 Саixa подава по съдебен ред жалба пред административното отделение на Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, чийто четвърти състав с решение от 28 май 2004 г. уважава жалбата с единственото съображение, че облагаемата основа трябва да се определи не върху действителната стойност на всички недвижими имоти, включени в активите на Inmobiliara Colonial, а върху частта от стойността на недвижимите имоти, която съответства на прехвърлените акции.

- 21 Останалите доводи, изложени от Саїха в жалбата му, обаче са отхвърлени. Тези доводи са, от една страна, че член 108 от Закона за пазара на ценни книжа е несъвместим с член 13, част Б, буква г), точка 5 от Шеста директива, доколкото според член 108 сделките с акции задължително се облагат с данък върху прехвърлянето на имущество и се освобождават от ДДС, а разпоредбата от правото на Съюза не допуска освобождаването от ДДС да обхваща „акции или дружествени дялове, които дават на притежателя им юридически или фактически право на собственост или владение върху недвижим имот или част от него“. От друга страна, Саїха се позова на съществуващо според нея противоречие между посочения член 108, от една страна, и испанската конституция и правото на Съюза, от друга страна, тъй като с тази разпоредба от испанското право се установява обща необорима презумпция за данъчна измама, като се приема, че всички сделки по прехвърляне на акции на дружества, чиито активи се състоят основно от недвижимо имущество, са осъществени с цел избягване на данъци.
- 22 Саїха обжалва решението на Tribunal Superior de Justicia de Catalunya пред запитващата юрисдикция на едно-единствено основание, а именно нарушение на член 13, част Б, буква г), точка 5, член 5, параграф 3 и член 27 от Шеста директива.
- 23 Според Саїха както освобождаването на разглежданата сделка от ДДС, така и облагането ѝ с данъка върху прехвърлянето на имущество, предвиден от Закона за пазара на ценни книжа, противоречат на Шеста директива. Прехвърлянето на дружествени дялове или акции, които дават на притежателя им право на собственост или владение върху недвижим имот или част от него, не следвало нито да се облага с данък върху прехвърлянето на имущество, нито да се освобождава от ДДС, още повече че съответната държава членка не приложила Шеста директива, без да спази установената в член 27 от нея процедура за получаване на необходимото разрешение от Съвета с цел предотвратяване избягването на данъци при прехвърляне на недвижими имоти посредством дружества.
- 24 Като се съмнява по-специално дали член 13, част Б, буква г), точка 5 във връзка с член 5, параграф 3, буква в) от Шеста директива допуска държавите членки да освободят от ДДС сделките с акции на дружества, чието имущество се състои основно от недвижими имоти, и дали тази директива допуска придобиването на мажоритарен дял от капитала на тези дружества да се облага с косвен данък, различен от ДДС, като данъка върху прехвърлянето на имущество, запитващата юрисдикция решава да спре производството и да отправи до Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Член 13, част Б, буква г), точка 5 от [Шеста д]иректива [...] задължава ли да се обложат с ДДС, без възможност за освобождаване, сделките на данъчнозадълженото лице по покупко-продажба на акции, при които то придобива право на собственост върху недвижимо имущество, като се отчете изключението, предвидено от директивата по отношение на ценните книжа, които дават на притежателя им юридически или фактически право на собственост или владение върху недвижим имот или част от него?
  - 2) Допуска ли [Шеста д]иректива [...] съществуването на правни норми като член 108 от Закона [...] за пазара на ценни книжа, съгласно който придобиването на мажоритарен дял от капитала на дружество, чиито активи се състоят основно от недвижимо имущество, се облага с косвен данък, различен от ДДС, наречен „данък върху прехвърлянето на имущество“, без да се преценява дали участниците в сделката са търговци и следователно без да се изключва случаят, в който сделката би била обложена с ДДС, ако беше налице пряко прехвърляне на недвижими имоти, а не на акции?
  - 3) Съвместима ли е с гарантираната в член [49 ДФЕС] свобода на установяване и с уреденото в член [63 ДФЕС] свободно движение на капитали национална разпоредба като член 108 от Закона [...] за пазара на ценни книжа [...], който предвижда, че придобиването на

мажоритарен дял от капитала на дружества, чиито активи се състоят основно от недвижимо имущество в Испания, подлежи на облагане, и не допуска да се докаже, че дружеството, върху което се придобива контрол, осъществява икономическа дейност?“.

По преюдициалните въпроси

По втория въпрос

- 25 С втория си въпрос, който следва да бъде разгледан първи, запитващата юрисдикция по същество пита дали Шеста директива допуска правна уредба на държава членка, съгласно която придобиването на мажоритарен дял от капитала на дружество, чиито активи се състоят основно от недвижимо имущество, се облага с косвен данък, различен от ДДС, а именно с данъка върху прехвърлянето на имущество, без да отчита обстоятелството, че съответните сделки щяха да бъдат обложени с ДДС, ако предметът им беше прякото придобиване на това недвижимо имущество, а не на съответните акции.
- 26 Най-напред следва да се посочи, че Шеста директива до голяма степен освобождава от ДДС сделките с недвижими имоти. В това отношение член 13, част Б, букви ж) и з) от тази директива освобождава по-специално сделките с изброените в него недвижими имоти, с изключение на сделките по член 4, параграф 3, букви а) и б) от посочената директива, а именно по-специално доставките на нови сгради или на земя за строеж. Освен това последните разпоредби не се отразяват на възможността, предоставена на държавите членки с член 28, параграф 3, буква б) от Шеста директива във връзка с приложение Е, точка 16 от нея, да продължат да освобождават и доставките на сгради и земя, посочени в член 4, параграф 3 от директивата.
- 27 Ето защо, що се отнася до посочената от запитващата юрисдикция разлика в третирането на прякото придобиване на недвижими имоти, което се облага с ДДС, от една страна, и непрякото придобиване на такива имоти, което се облага с данък върху прехвърлянето на имущество, от друга страна, следва да се установи, че при всяко положение облагането с ДДС на прякото придобиване на недвижими имоти зависи от вида на придобития имот.
- 28 По-нататък, що се отнася до твърдяното дискриминационно данъчно третиране на евентуално облаганите с ДДС доставки на недвижими имоти, следва да се напомни, че Шеста директива не забранява държава членка да запазва или въвежда всякакви данъци, налози или такси, които нямат характер на данъци върху оборота, както това следва от член 33, параграф 1 от директивата. След като по този начин правото на Съюза допуска съществуването на други режими на облагане, наред с ДДС, такива данъци могат да бъдат събирани и когато се налагат едновременно с ДДС за една и съща сделка (вж. в този смисъл Решение от 8 юли 1986 г. по дело Kerrutt, 73/85, Recueil, стр. 2219, точка 22 и Решение от 11 октомври 2007 г. по дело KÖGÁZ и др., C-283/06 и C-312/06, Сборник, стр. I-8463, точка 33).
- 29 Що се отнася до разглежданата в главното производство национална правна уредба, следва да се напомни, че с Определение от 27 ноември 2008 г. по дело Renta (C-151/08) Съдът вече се е произнесъл по въпроса за нейната съвместимост с член 33, параграф 1 от Шеста директива. В това определение, след като напомня основните характеристики на ДДС, които е извел в практиката си (вж. по-специално Решение от 3 октомври 2006 г. по дело Vanca popolare di Cremona, C-475/03, Recueil, стр. I-9373, точка 28 и цитираната съдебна практика), Съдът приема, че данък с характеристиките на данъка върху прехвърлянето на имущество се отличава до такава степен от ДДС, че не може да бъде квалифициран като данък с характер на данък върху оборота по смисъла на член 33, параграф 1 от Шеста директива.

- 30 Нищо от представената пред Съда преписка не позволява да се приеме, че в рамките на настоящото преюдициално запитване този въпрос следва бъде третиран различно. Така, предвид съображенията, изложени в Определение по дело Renta, посочено по-горе, трябва да се установи, че Шеста директива допуска разглежданата в главното производство правна уредба.
- 31 По изложените по-горе съображения на втория въпрос следва да се отговори, че Шеста директива трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална разпоредба като член 108 от Закона за пазара на ценни книжа, която предвижда, че придобиването на мажоритарен дял от капитала на дружество, чиито активи се състоят основно от недвижимо имущество, се облага с косвен данък, различен от ДДС, като разглеждания в главното производство.

По първия въпрос

- 32 С първия си въпрос, който следва да бъде разгледан на второ място, запитващата юрисдикция по същество пита дали Шеста директива, и по-специално член 13, част Б, буква г), точка 5, второ тире от нея, задължава да се обложат с ДДС сделките на данъчнозадълженото лице по покупко-продажба на акции, при които се придобива собственост върху недвижимо имущество.
- 33 В писменото си становище Комисията счита, че доколкото главното производство се отнася до облагането с данък върху прехвърлянето на имущество, а не с ДДС на сделките, извършени от Caixa, отговорът на този въпрос по никакъв начин не позволява да се определи дали посочените сделки може да бъдат обложени с данъци, различни от ДДС.
- 34 В това отношение от преюдициалното запитване е видно, че запитващата юрисдикция оправя този въпрос към Съда, за да определи дали извършените от Caixa сделки с акции следва да бъдат обложени с данък върху прехвърлянето на имущество, доколкото испанската правна уредба предвижда, че сделките, които се облагат с ДДС, не се облагат с данък върху прехвърлянето на имущество.
- 35 В това отношение следва да се напомни, че предвиденото от Шеста директива данъчно третиране на сделките с акции, при които се придобива собственост върху недвижимо имущество, може да е различно в зависимост по-специално от това дали съответната държава членка се е възползвала от възможностите, с които разполага съгласно член 5, параграф 3 от Шеста директива във връзка с член 13, част Б, буква г), точка 5, второ тире от нея, както и съгласно член 13, част В, буква б) от тази директива.
- 36 Следва обаче да се установи, че актът за преюдициално запитване не предоставя точни сведения относно това дали испанският законодател се е възползвал от посочените възможности. При тези обстоятелства Съдът не е в състояние да даде полезен отговор дали е налице връзка между приложимите към спора по главното производство национални разпоредби и разпоредбите на Шеста директива, чието тълкуване се иска.
- 37 При всяко положение, както следва от отговора на втория въпрос, тази директива допуска сделки с акции като разглежданите в главното производство да се облагат с косвен данък, различен от ДДС, като разглеждания в главното производство. Следователно, що се отнася до събирането на този данък, няма особено значение дали такива сделки трябва, или не трябва да се облагат с ДДС съгласно посочената директива.
- 38 Ето защо предвид гореизложеното на първия въпрос не следва да се отговаря.

По третия въпрос

- 39 Испанското правителство оспорва допустимостта на третия въпрос. Според това правителство всички аспекти на разглежданото в главното производство положение са вътрешни за една-единствена държава членка и следователно става въпрос за изцяло вътрешно положение, за което не е приложим правният ред на Съюза. Ето защо Съдът не бил компетентен да отговори на този въпрос.
- 40 Следва да се посочи, че макар с оглед на разпределянето на правомощията в рамките на производството по преюдициално запитване единствено националната юрисдикция да е компетентна да определя предмета на въпросите, които възнамерява да постави на Съда, последният все пак е длъжен да разгледа условията, при които е сезиран от националния съд, за да прецени дали е компетентен (вж. в този смисъл Решение от 9 ноември 2010 г. по дело *Volker und Markus Schecke и Eifert*, C-92/09 и C-93/09, Сборник, стр. I-11063, точка 39 и Решение от 21 юни 2012 г. по дело *Susisalo и др.*, C-84/11, точка 16).
- 41 В това отношение следва да се напомни, че Съдът не е компетентен да отговори на преюдициален въпрос, когато е очевидно, че разпоредбата от правото на Съюза, чието тълкуване се иска от Съда, не може да се приложи (вж. в този смисъл Решение от 1 октомври 2009 г. по дело *Woningstichting Sint Servatius*, C-567/07, Сборник, стр. I-9021, точка 43 и цитираната съдебна практика).
- 42 Що се отнася до разпоредбите от правото на Съюза, чието тълкуване се иска с третия въпрос, следва да се посочи, че разпоредбите на Договора за ФЕС в областта на свободата на установяване и на свободното движение на капитали не се прилагат към положение, всички аспекти на което са свързани с една-единствена държава членка (вж. в този смисъл по отношение на свободата на установяване Решение от 17 юли 2008 г. по дело Комисия/Франция, C-389/05, Сборник, стр. I-5397, точка 49 и цитираната съдебна практика, както и по отношение на свободното движение на капитали Решение от 5 март 2002 г. по дело *Reisch и др.*, C-515/99, C-519/99-C-524/99 и C-526/99-C-540/99, Recueil, стр. I-2157, точка 24 и цитираната съдебна практика).
- 43 Следва обаче да се напомни, че при някои точно определени обстоятелства изцяло вътрешният характер на съответното положение не е пречка Съдът да отговори на въпрос, поставен по реда на член 267 ДФЕС.
- 44 Такава може да бъде по-специално хипотезата, когато националното право задължава запитващата юрисдикция да даде възможност на гражданите на държавата, на която принадлежи юрисдикцията, да се ползват от същите права като тези, които гражданин на друга държава членка, намиращ се в същото положение, би могъл да получи въз основа на правото на Съюза (вж. в този смисъл по-специално Решение от 5 декември 2000 г. по дело *Guimont*, C-448/98, Recueil, стр. I-10663, точка 23, Решение от 30 март 2006 г. по дело *Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti*, C-451/03, Recueil, стр. I-2941, точка 29 и Решение от 5 декември 2006 г. по дело *Cipolla и др.*, C-94/04 и C-202/04, Recueil, стр. I-11421, точка 30), или когато преюдициалното запитване се отнася до разпоредби от правото на Съюза, към които националното право на държава членка препраща за определяне на нормите, приложими към изцяло вътрешно за съответната държава членка положение (вж. в този смисъл по-специално Решение от 18 октомври 1990 г. по дело *Dzodzi*, C-297/88 и C-197/89, Recueil, стр. I-3763, точка 36, Решение от 16 март 2006 г. по дело *Poseidon Chartering*, C-3/04, Recueil, стр. I-2505, точка 15 и Решение от 7 ноември 2013 г. по дело *Romeo*, C-313/12, точка 21).
- 45 В конкретния случай следва да се установи, че както поддържа испанското правителство, всички аспекти на спора по главното производство са свързани с една-единствена държава членка, тъй като спорът се отнася до придобиване на значително дялово участие в установено в Испания

дружество за недвижими имоти от друго дружество, също установено в тази държава членка, като второто е обложено с данък, поради обстоятелството че поне 50 % от придобитите от него активи на дружеството за недвижими имоти представляват недвижимо имущество, находящо се на испанска територия.

- 46 От преюдициалното запитване не следва, че националната юрисдикция трябва да предостави на страните по главното производство третиране по националното право, определено в зависимост от третирането съгласно правото на Съюза на стопански субект от друга държава членка, който се намира в същото положение. Не следва също така, че националната юрисдикция трябва да се основе на тълкуване на разпоредбите от правото на Съюза, за да определи съдържанието на приложимото в случая национално право.
- 47 В заключение, след като актът за преюдициално запитване не предоставя достатъчно конкретни сведения за връзката между цитираните в третия въпрос разпоредби на Договора за ФЕС и приложимата към спора по главното производство национална правна уредба, при обстоятелства като тези по разглеждания в главното производство спор, всички аспекти на който са свързани с държавата членка, за която се отнася запитването, Съдът не е компетентен да отговори на третия въпрос на Tribunal Supremo.
- 48 Предвид изложените съображения третият въпрос следва да се приеме за недопустим.

По съдебните разноски

- 49 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (десети състав) реши:

Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 91/680/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г., следва да се тълкува в смисъл, че допуска национална разпоредба като член 108 от Закон 24/1988 за пазара на ценни книжа (Ley 24/1988 del Mercado de Valores) от 28 юли 1988 г., изменен със Закон 18/1991 за данъка върху доходите на физическите лица (Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas) от 6 юни 1991 г., която предвижда, че придобиването на мажоритарен дял от капитала на дружество, чиито активи се състоят основно от недвижимо имущество, се облага с косвен данък, различен от ДДС, като разглеждания в главното производство.

Подписи